

hensyn til udenrigsafsætning har haft glæde af de høje oliepriser.

Dansk energipolitik er først og fremmest blevet udformet i et internationalt perspektiv, og derfor vil jeg gerne til sidst give en kort status over forskellige aktiviteter i international sammenhæng, der på forskellige måder understreger energiområdets stadig mere grænseoverskridende karakter:

Det internationale energisamarbejde foregår på mange niveauer. Indsatsen i nordisk regi, i EU-regi, i OECD-regi, i Østersøregi, i Det Internationale Energiagenturs regi, i FN-regi og gennem Energicharteret sker i nogle af de mange fora, hvor Danmark er aktivt med, når det drejer sig om den internationale energipolitik.

Et særligt aspekt i FN-arbejdet er opfølgningen af Riokonferencen, især arbejdet med klimakonventionen og Kyotoprotokollen, som stort set indgår i alt internationalt arbejde i dag. Danmark har været med til at gøre en bæredygtig udnyttelse af energiresourcerne og energipolitikken til et hovedemne på CSD 9, altså det møde i Kommissionen for Bæredygtig Udvikling, der foregår til næste år i FN-regi.

Jeg vil lige nævne, at Danmark netop har været vært ved Klimasekretariatets workshop om fælles virkemidler. Workshoppen, der fandt sted i København fra den 11. til den 13. april, var en meget stor succes. 150 eksperter fra alle dele af verden drøftede her for første gang i fællesskab, hvordan vi kan inspirere hinanden til at gennemføre effektive virkemidler. Dermed er arbejdet med konkrete virkemidler og politikker blevet sat på den globale dagsorden i relation til klimakonventionen.

Østersøregionen er et geografisk område, hvor det er oplagt at fremme fælles virkemidler, og regeringen lægger generelt set stor vægt på at styrke samarbejdet i Østersøregionen. Energiområdet indtager en central plads i denne sammenhæng, idet udviklingen på energiområdet kan være en væsentlig faktor til fremme af en bæredygtig udvikling både for de nye demokratier i vores region og for de gamle, vest-europæiske demokratier.

Samarbejdet mellem landene er nu blevet formaliseret gennem etableringen af en gruppe seniorenegieksperter eller embedsmænd, som har det overordnede ansvar for koordinationen af energisamarbejdet i Østersøregionen. Hermed er der i praksis blevet taget et meget stort skridt fremad. Regeringen vil prioritere indsatsen i det nye samarbejdsforum meget højt.

Et af de primære samarbejdsfelter er klimoområdet, hvor Danmark arbejder aktivt for at få etableret en forsøgsmark for Kyotomekanismerne i Østersøområdet. Hermed kan vi få en række nyttige erfaringer med brug af mekanismerne i god tid inden 2008, hvor mekanismerne for alvor skal bruges. Regeringen vil også fremover arbejde for, at Danmark bidrager til en miljømæssigt bæredygtig udvikling på energiområdet såvel nationalt som internationalt.

De nyeste vurderinger viser, at vi er godt på vej til at nå vores egne reduktionsmål. Med »Klima 2012« og med den nye aftale om reformerne og energispareloven har vi et godt grundlag at bygge videre på, også som eksempel for andre. Jeg er derfor overbevist om, at vi sammen skal nå de mål, vi har sat os.

Forhandling

Martin Glerup (S):

Den måde, vi fremstiller og bruger vores energi på, er en afgørende miljømæssig faktor. Godt 45 pct. af CO₂-udslippet kommer fra energien. Vi ved, at den stigende belastning af atmosfæren med drivhusgasser sammen med de ozonlagnedbrydende stoffer udgør en stigende risiko for at bringe det globale klima ud af balance samt udsætte os for kræftfremkaldende ultraviolette solstråler.

Fælles for drivhuseffekt og ozonlagsnedbrydning er, at mange af skaderne ikke kan konstateres her og nu. Seniorforsker Paul Eriksen, Dansk Meteorologisk Institut, fremhæver meget rammende i Morgenavisen Jyllands-Posten den 20. april i år om ozonnedbrydning: »Man kan sige, at når skaden er sket, så skulle vi have taget højde for det for 50 år siden, fordi skadevirkningerne er meget langsigtede på dette område. 85 pct. af hudkræfttilfældene skyldes solens stråler, og mellem 5.500 og 11.000 danskere rammes af hudkræft hvert år.«

Jeg nævner ikke disse facts for at male fanden på væggen, men som en understregning af, at energi- og miljøpolitik stiller særlige krav om rettidig omhu. Her er der behov for at se ud over vores egen lille næsetip af hensyn til vore børns og børnebørns helt konkrete muligheder for et godt liv. Derfor står Socialdemokratiet bomstærkt fast på, at vi skal overholde målsætningen om en CO₂-reduktion på 20 pct. i år 2005 i forhold til 1988-udslippet. Opfyldelsen af det mål vil også lette vejen for den senere driv-